

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَيْكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ
وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾

6 Hani Mûsâ kavmine:

“- Allah’ın üzerinizdeki nimetini, sizi sahibi kıldığı ilâhî değerleri koruyun, kollayın, şükredin. Çünkü o bir vakitler sizi Firavun hanedanından, devlet görevlilerinden, yandaşlarından kurtardı. Onlar size dayanılmaz acılar çektiriyorlardı. Oğullarınızı kesiyorlar, kızlarınızı öldürmeyip, sağ bırakıyorlardı. Başınıza gelen bu sıkıntılar Rabbiniz tarafından büyük bir imtihana tabi tutulmanız; kurtuluşunuz da büyük lütuf-ihsana mazhariyyet” demişti.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾

★ 7 Rabbinizin:

“- Eğer şükrederseniz elbette size nimetimi artıracam. Şâyet nankörlük ederseniz, hiç şüphesiz azâbım çok şiddetlidir” buyurarak herkesi uyardığını insanlara hatırlat.

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾

8 Mûsâ:

“- Eğer siz ve sizinle birlikte, yeryüzündeki akıllı ve sorumlu varlıkların hepsi, nankörlük edip Allah’ı ve nimetlerini tanımazlıktan gelerek inkârda ısrar etseniz dahi Allah’a zarar veremezsiniz. Bilin ki, Allah gerçekten kimseye muhtaç olmayacak kadar zengindir, hamdedilmeye, övgüye, şükre lâyıktır” dedi.

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادُ وَثِمُودُ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ
لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ
وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴿٩﴾

9 Sizden öncekilerin, Nuh, Âd ve Semûd kavimlerinin ve kimliklerini yalnızca Allah’ın bildiği onlardan sonraki kavimlerin cezalandırılma haberleri sana gelmedi mi? Rasulleri, deliller ve mucizelerle hak dine davet için geldi de, onlar kendilerine önerilen rahmet ve lütuf tebliğini lafa boğarak, peygamberleri susturarak geri çevirdiler:

“Biz, sizin özgürce tebliğ ile görevlendirildiğiniz dini kabul etmiyoruz. Bizi davet ettiğiniz, bizi teşvik ettiğiniz şeye karşı sû-i zannımızın beslediği şüpheler içindeyiz” dediler.

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ
لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾

10 Onlara gelen Rasüller:

“- Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında bir şüpheniz mi var? Halbuki, günahlarınızdan bir kısmını bağışlamak, belli bir süreye, ömürlerinizin sonuna kadar size vâde tanımak için sizi kendisine kulluğa, imana, ibadete, itaate davet ediyor” dediler. Onlarsa:

“- Siz sadece bizim gibi bir insansınız. Siz, bizi, atalarımızın tapmış olduğu şeylerden alıkoymak istiyorsunuz. Öyleyse, bize açık bir ferman getirin” dediler.